

Denne Lov, der træder i Kraft den 1ste April 1860, underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1865—1866. For Finantsaaret 1860—61 bevilges det Tilskud til Lønningerne, som udfordres efter nærværende Lov.

Vi have derfor stillet os den Opgave at udarbejde en saadan Lovudkast, som i Aftryk hermed følger, nemlig:

1) Udkast til Lov om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd, og

2) Udkast til Lov om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embedsmænd og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personaler.

Det vi saaledes forelægge Ministeriet disse Lovudkast, skulle vi tillade os at ledsage dem med følgende Bemærkninger:

Som en af de fornemste Gjenstande for Overveelse maatte selvfølgelig frembyde sig det Spørgsmaal, som der var Anledning til i Regjeringens Udkast at tage noget Hensyn til det af Rigsdagen oftere anbefalede og navnlig ogsaa i den afgivne Udvalgsbetænkning optagne System, hvorefter Lønningerne skulde ansættes for endel i Naturalier, paa hvilken Maade man har antaget at kunne bringe det til, at Lønningernes Størrelse i de enkelte Aar vilde rette sig efter de værlende Priser paa Livsfor nødenheder.

Skøndt vi nu i denne Henseende i det Hele maade fastholde den Ansættelse, at en sliq Ansættelse af Lønningerne til et efter de værlende Conjuncturer variabelt Beløb hverken vil vise sig heldig eller svare til det dermed tilføjede Stemed, have vi dog ikke anseet os beføjede til at lægge denne vor principale Ansættelse til Grund ved Udarbejdelsen af de foreliggende Udkast, idet vi efter de tidligere passerede Forhandlinger mellem Regjering og Rigsdag ansee det for givet, at en Forbedring af Lønningerne for Kongerigets Embedsmænd ifkun ad denne Vej lader sig opnaae. I begge Lovudkast vil der derfor findes optaget lignende Bestemmelser, som de af Udvalget foreslaaede, angaaende Ansættelsen af en

ninger for de under Ministerierne hørende Embedsmænd, burde stee i et fælles Lovudkast, hvorfor ogsaa de fra Regjeringen i saa Henseende fremkomne særskilte Udkast i Betænkningen bleve samlede i Et.

Vi have derfor stillet os den Opgave at udarbejde en saadan Lovudkast, som i Aftryk hermed følger, nemlig:

1) Udkast til Lov om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd, og

2) Udkast til Lov om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embedsmænd og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personaler.

Det vi saaledes forelægge Ministeriet disse Lovudkast, skulle vi tillade os at ledsage dem med følgende Bemærkninger:

Som en af de fornemste Gjenstande for Overveelse maatte selvfølgelig frembyde sig det Spørgsmaal, som der var Anledning til i Regjeringens Udkast at tage noget Hensyn til det af Rigsdagen oftere anbefalede og navnlig ogsaa i den afgivne Udvalgsbetænkning optagne System, hvorefter Lønningerne skulde ansættes for endel i Naturalier, paa hvilken Maade man har antaget at kunne bringe det til, at Lønningernes Størrelse i de enkelte Aar vilde rette sig efter de værlende Priser paa Livsfor nødenheder.

Skøndt vi nu i denne Henseende i det Hele maade fastholde den Ansættelse, at en sliq Ansættelse af Lønningerne til et efter de værlende Conjuncturer variabelt Beløb hverken vil vise sig heldig eller svare til det dermed tilføjede Stemed, have vi dog ikke anseet os beføjede til at lægge denne vor principale Ansættelse til Grund ved Udarbejdelsen af de foreliggende Udkast, idet vi efter de tidligere passerede Forhandlinger mellem Regjering og Rigsdag ansee det for givet, at en Forbedring af Lønningerne for Kongerigets Embedsmænd ifkun ad denne Vej lader sig opnaae. I begge Lovudkast vil der derfor findes optaget lignende Bestemmelser, som de af Udvalget foreslaaede, angaaende Ansættelsen af en